

være med, selv om deres Tal er mindsket Aar for Aar gennem den sidste Menneskealder. Vi har herhjemme for Øjeblikket 80 000 smaa selvstændige Erhverv. Jeg ved meget vel, at det betyder ikke meget overfor de Tusinder, der staar indenfor Fagforeningerne, og jeg ved ogsaa meget vel, at for den Regering, vi har i Øjeblikket — det er tydeligt og klart udtalt fra socialdemokratisk Side —, gælder det om at faa de smaa Haandværkere indrulleret blandt Lønarbejderne. Jeg maa dog mene, at det har nogen samfundsmæssig Betydning, at vi har en Del smaa Erhverv, som i ikke ringe Grad er med til at bære vort Samfund. Ogsaa det lille Haandværk maa være med til at udrede alle de Udgifter, som i de senere Aar er paalagt Erhvervene med Hensyn til Forsikringer paa alle mulige Omraader. Det lille Haandværk maa ogsaa være med, hvor det gælder de betydelige, i de senere Aar stærkt stigende Udskrivninger af Skatter saavel til Stat som Kommune. Men naar det gælder om Hjælp til at opretholde disse smaa Erhverv, gaar man den modsatte Vej. Saafremt det Lovforslag, der nu ligger paa Tingets Bord, bliver gennemført, vil der til den stærke Konkurrence, der møder dem i Kraft af den udviklede Maskinteknik, der staar til de store Virksomheders Raadighed, komme det, at man yder de store Virksomheder et Tilskud til fortsat Konkurrence med det mindre Haandværk. Jeg beder ærede Medlemmer betænke dette. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, der var Ordfører for det radikale Venstre, udtalte her for et Øjeblik siden, at dette Forslag gik ingen anden Klasse for nær. Jeg vil hævde, at det vil i høj Grad paaføre de mindre Haandværkere en skarpere Konkurrence. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der dog, saa vidt jeg ved, er nogle af de mindre Haandværkere, som slutter sig til de Ideer, han hylder. Han skulde ikke være med til at skabe en øget Konkurrence for disse Erhverv. Jeg ved meget godt — jeg har selv været Lønarbejder i Storindustrien —, hvor vanskeligt det kan være under Arbejdsløshed at komme igennem, og jeg kan ogsaa godt forstaa de Vanskeligheder, som Regeringen staar overfor i disse Krisetider, men jeg tror, man her er gaaet den rent forkerte Vej. Jeg ved godt, at man vil ikke gøre det, som mit Partis Ordfører har sagt er det virkelig sunde i denne Sag; det tør man ikke saa godt røre ved. For mig staar det saadan, at af alle de Foranstalt-

ninger, som er nævnt til Afhjælpning af Vanskelighederne, er denne den allersletteste. Jeg vil til Trods for, at jeg ikke har stor Sympati for noget saadant, før gaa med til Importforbud, ja, til Told, om det skulde være, end til dette. Thi dette anser jeg for det allersletteste, fordi det foruden at kræve umaadelige Summer af Statskassen uden at kunne hjælpe væsentligt vil paaføre et stort Antal Hjem her i Landet ikke saa ringe Konkurrence. Derfor kan jeg for mit Vedkommende ikke gaa med til dette Lovforslag.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 14. Januar, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

- 1) *Fortsættelse af første Behandling af:*
Forslag til Lov om Foranstaltninger til Opretholdelse af Arbejdet i kriseramte Virksomheder.
- 2) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Forhyring og Mønstring af Skibsmandskab.
- 3) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Tillæg til Sømandslov af 1. Maj 1923.

Mødet hævet Kl. 4.

67de Møde.

Torsdag den 14. Januar Kl. 1.

Formanden: Med Skrivelse af 12. ds. fremsender Udenrigsministeren:

Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Ratifikation af en Erklæring om en Fornyelse af Danmarks Tiltræden af den valgfri Bestemmelse til Statutten for den ifølge Forbundspagten Artikel 14 opret-